

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 17. S. Adalbertus Archiepiscopus Magdeb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X Pontificem Imperator signum apposuit.
 A. C. 967. Tum legitur Rodoaldus Patriarcha Aquilejensis, Petrus Archiepiscopus Ravenas, Walpertus Mediolanensis, Lanwardus Episcopus Mindensis, Otkerus Spirenensis. Reliqui omnes sunt Itali. Altero hujus Concilii Decreto Magdeburgum in Metropolim erigitur, vel verius ea, quæ Romæ anno nongentesimo sexagesimo secundo decreta fuerant, tunc opere impleta.

Sup. Lib.
LV. §. 48.

§. XVII.

S. Adalbertus Archiepiscopus Magdeburgensis.

Mabil. Act.
Sæc. V.
p. 565.
Sup. Lib.
XLVII. §. 51

† Regis.

Omniū primi Sclavos convertendi laborem in se susceperunt novæ Corbejæ Monachi, qui compluribus eorum provinciis peragratis usque ad Rügam Insulam penetrarunt, eaque tota ad fidem perducta Ecclesiæ S. Viti, eorum Patroni, fundamenta jecerunt. Hæc ætate Imperatoris † Ludovici Germanici gesta. At Sclavorum Apostolus nullus illustrior fuit S. Adalberto, primo Magdeburgensium Archiepiscopo, qui etiam Fidem Christi Russis prædicavit. Quippe Olga, hujus Gentis Regina, tempore Constantini Porphyrogeniti Imperatoris Constantinopolim profecta, ibi Baptismum & Helenæ nomen acceperat, anno deinde nongentesimo quinquagesimo

mo nono cum Legatione ad Ottonem Regem adornata, Episcopum & Presbyteros expetiisset, ille bono nuncio lætus, genti huic Episcopum deligit Libutium monachum S. Albani Moguntia, quem anno altero nongentesimo sexagesimo Adaldagus Archiepiscopus Bremensis Episcopum Rugiorum (*) seu Rufforum, utroque enim nomine appellantur, consecravit. Ecce vero profectio in annum sequentem dilata, Libutius decima quinta Februarii anno nongentesimo sexagesimo primo rebus humanis eximitur.

Sæculum X.
A. C. 967.

Libutio defuncto ad id muneris delectus est Adalbertus ad S. Maximinum Treviris Monachus. Nam Monasterium illud, tempore Regis Henrici Aucupis restauratum, diu celeberrimum Seminarium fuit, ex quo in hoc Sæculo viri eruditissimi, piissimi, & magni nominis Episcopi prodierunt. Ergo Adalberto, consilium hoc omnibus viribus approbante Guilielmo Archiepiscopo Trevirensi, qui forsan stimulante invidia virum eximium procul amovere cupiebat, inde evocato, Rex Otto omnia ad longum

Mabill. Sæc.
V. Be. p. 342.

(*) An Rugii & Ruffi gemino nomine iidem fuerint populi, Mabillonius Sæc. V. Ben. pag. 566. erudite differit.

Hist. Ecclesiast. Tom. XIII. Ff

Sæculum X.
A. C. 968.

gum iter necessaria regia munificentia suppeditavit. Tum ipse Episcopus Rugariorum ordinatus, officium Prædicationis sibi commissum subiturus, itineri se dedit. Cum vero cerneret nullum fructum sequi, seque frustra fatigari, post brevem commorationem anno nongentesimo sexagesimo secundo in patriam remeavit. In reditu non nulli ex ipsius sociis casti, ipse insidiantium manus ægre effugit. Unde conjicere est, Russos haud sincera mente Fidei Prædicatores expectasse. Adalbertus revertens peramicè exceptus est a Rege Ottone, & Archiepiscopo Guilielmo ipsius filio, qui eum exinde ut fratrem coluit, haud dubie ut prioris temporis invidiam a se amoliretur.

Elapso triennio, scilicet anno 966. defuncto Ercamberto Abbate Wicemburgensi in Diocesi Spirensi, Otto Imperator, electione Monachorum, Adalbertum eidem Monasterio præfecit, quod annis non plus duobus rexit; nam Imperator, ut, quod sibi proposuerat, Magdeburgum in Metropolim erigeret, Adalbertum primum Archiepiscopum delegit, & Romam ad petendum Pallium misit. Concessit id lubenter Papa Johannes XIII. anno nongentesimo sexagesimo octavo, in Festo S. Lucæ, decima octava

ctava Octobris, addita Abbatiam Wi-
cemburgensem retinendi licentia.

Sæculum X.
A. C. 968.

Præterea Joannes Papa complura Pri-
vilegia novo Archiepiscopo Magdebur-
gensi concessit. Archiepiscoporum Ger-
maniae primum, (*) Metropolitae Gallia-
rum, id est Archiepiscopis Coloniae, Mo-
guntiae, & Trevirorum parem, Episcopis
vero Cardinalibus Romanis æqualem esse
jussit. Potestatem dedit, duodecim
Presbyteros, septem Diaconos, & vigin-
ti quatuor Cardinales secundum Ecclesiae
Romanæ consuetudinem ordinandi. Me-
tropolitam totius Sclavorum nationis
ultra Albim & Salam fluvios constituit.
Præcepit quoque Ecclesias Cathedrales
fundari in illis urbibus, quarum cives
Barbarorum superstitioni præ aliis fuis-
sent addicti, nempe Cizæ, Misenæ, Mer-
seburgi, Brandeburgi, Havelbergæ, &
Poznami, earumque Episcopos novi Ar-
chiepiscopi esse Suffraganeos. His om-
nibus a Summo Pontifice Synodali De-
creto statutis, Adalbertus Archiepiscopus
cum duobus Legatis Romanæ Ecclesiae,

Episcopatus
in Germania.

F f 2

Gui-

(*) Prærogativa antiquitatis certe gaudebat
Sedes Archiepiscopalis Salisburgensis. Sed
forsan tum Episcoporum Laureacensium æmu-
latio, tum Geroldi Salisburgensis fortuna, causa
fuit, ut nascens Ecclesia præponeretur. Sed
nullus securus est effectus.

Sæculum X. A.C. 968. Guidone Episcopo S. Rufinæ & Ecclesiæ Romanæ Bibliothecario, & Benedicto Cardinali, qui Neo-electum, cum Hilwardo Halberstadenſi Episcopo, Archiepiscopali throno imponerent, remittitur.

Otto Imperator magno lætitiæ affectu exceptos datis literis commendatiis Magdeburgum dimittit, ubi Episcopi, Marchiones & reliqui Saxonie Principes ex præcepto Imperatoris congregati, acclamatione & elevatione manuum quasi secundo advenientem eligentes in Cathedram Metropolitanam evehunt, omni sexu, omni ætate tripudiante. Tum Archiepiscopus Feste Nativitatis Domini celebrato, præsentibus Episcopis & Proceribus tres novos Episcopos, Bosonem Merseburgensem, Burchardum Misenenſem, & Hugonem Cizenſem, cujus Sedes posteriore tempore Naumburgum translata, ordinavit. Dudo quoque Havelbergensis & Dudelinus Brandenburgensis prius Archiepiscopo Moguntino subjecti, ipso consentiente, atque id exoptante Imperatore, Magdeburgensi Ecclesiæ & ejus Archiepiscopo Suffraganei dati sunt. Ita novus Archiepiscopus quinque Suffraganeos numerabat. Tradunt non nulli Jordanum Episcopum Poznamiensem quoque numero sextum fuisse adjunctum. Monachi vero Magdebur-

deburgenses in ædes prope Ecclesiam S. Joannis extra civitatem positam migrare iussi.

Sæculum X.
A. C. 968.

Boso, primus Episcopus Merseburgensis, olim Monachus ad S. Emmeramum

Sæc. V. Ben.
p. 112.

Ratisbonæ, inde ad Palatium Regis evocatus est. In fidei & obsequiorum præstitorum præmium dedit ei Rex Ecclesiam Cizicensem, prope quam ipse Monasterium extruxit; cumque Verbum Divinum indefesse prædicando, in regionibus Saxonix Orientem spectantibus magnam Infidelium multitudinem convertisset, & sacro fonte abluisset, optione sibi ab Imperatore oblata, cuinam ex tribus Ecclesiis Cathedralibus, quæ erigebantur, præesse vellet, elegit Merseburgensem, quam postquam anno non plus uno rexisset, prima Novembris anno nongentesimo septuagesimo e vita decessit. Ejus Successor Gisiler ab Imperatore nominatus est, quem Anno Episcopus Wormatiensis eo fastigio dignum affirmaverat.

§. XVIII.

Episcopatus Pragensis.

Sub idem ferme tempus Episcopatus Pragensis exoritur. Boleslaus crudelis Dux Bohemix, S. Wenceslai fratris sui interfector, anno nongentesimo sexagesimo septimo, e vita migrans, Successo-

Chr. Saxon.
ap. Mabill.
Sæc. 5. p. 809